

References:

1. Vasyliiev S.V. (2015). Porivnialnyi tsyvilnyi protses [Comparative civil proceedings]. Pidruchnyk. K.: Alerta. 352 p. [in Ukrainian].
2. Paryshkura V. V., 2017. Legal liability of judges in Ukraine and the European Union countries: comparative legal analysis. D.Sc. dissertation. National Law University named after Yaroslav the Wise.
3. Vasyliuk T.V. (2020). Zarubizhnyi dosvid pravovoho rehuliuвання vidstoronennia suddi vid vykonannia posadovykh obov'iazkiv ta mozhlyvosti yoho vykorystannia v Ukraini [Foreign experience of legal regulation of removal of a judge from office and the possibility of its use in Ukraine]. *Upravlinnia sotsialno-ekonomichnym rozvytkom rehionu ta otsinka yoho efektyvnosti v umovakh detsentralizatsii: materialy II Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi internet-konferentsii* (m. Zhytomyr, 30 kvitnia 2020 r.). Elektronnyi zbirnyk tez-dopovidei. Zhytomyr.: ZhI MAUP. 220 p. [in Ukrainian].
4. Vrazhennia predstavnykiv Vyshchoi rady yustytzii vid vizytu do Ispanii [Impressions of the representatives of the High Council of Justice from the visit to Spain], 2011. URL: http://www.vru.gov.ua/content/article/visnik06_17.pdf [in Ukrainian].
5. Hladii S.V. (2014). Udoskonalennia suspilnoho kontroliu za profesiinoiu yakistiu suddiv [Improving public control over the professional quality of judges]. *Forum prava*. № 3. pp. 63–68. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=FP_index.htm_2014_3_12 [in Ukrainian].
6. Kleandrov M.I. (2002). Sudebnye sistemy gosudarstv – uchastnikov SNG: zakonodatelnoe obespechenie [Judicial systems of the CIS member states: legislative support]: monografiia. M.: Iurist. 623 p. [in Russian].
7. Modernizatsiia statusa sudi: sovremennye mezhdunarodnye podkhody [Modernization of the status of a judge: modern international approaches] / otv. red. T.N. Neshataeva. M.: Norma: INFRA-M, 2011. 336 p. [in Russian].
8. Konverskyi A.Ie. (red.) (2010). Osnovy metodolohii ta orhanizatsii naukovykh doslidzhen [Fundamentals of methodology and organization of scientific research]: navch. posib. dlia studentiv, kursantiv, aspirantiv i adiunktiv. K.: Tsentr uchbovoi literatury. pp. 23–24 [in Ukrainian].
9. Pro zapobihannia koruptsii [On prevention of corruption]: Zakon Ukrainy vid 14 zhovt. 2014 r. № 1700-VII [in Ukrainian].
10. Pro orhanichniy zakon stosovno statusu mahistratury [About the organic law concerning the status of a magistracy]: Ordonans Frantsuzkoi Respubliki № 58-1270 vid 22 hrudnia 1958 roku (zmist i vytyahy) (u redaktsii 2012 roku). URL: http://pravo.org.ua/files/zarub_zakon/FR_1958.pdf [in Ukrainian].
11. Judicial Independence in Transition / ed.: A. Seibert-Fohr, L.D. Muller, D. Zimmermann, E.K. Schmidt, S. Klatte. Springer Science & Business Media, 2012. 1378 p.

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.6.3.28>

NORMATYWNE I PRAWNE ZABEZPIECZENIE DZIAŁALNOŚCI ADMINISTRACYJNEJ PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY MIGRACYJNEJ UKRAINY

Vladimir Repelo

adiunkt Dniepropetrowskiego Państwowego Uniwersytetu Spraw Wewnętrznych (Dniepr, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-7610-3319

e-mail: VladRepelo@ukr.net

Adnotacja. Artykuł określa ramy normatywne i prawne, których normy określają podstawy działalności Państwowej Służby Migracyjnej Ukrainy. Należy zauważyć, że Państwowa Służba Migracyjna Ukrainy jest centralnym organem władzy wykonawczej, a zatem jej działalność jest uregulowana przepisami dotyczącymi działalności organów władzy państwowej. Wskazano, iż akty prawne można klasyfikować według ich statusu (Konstytucja, Ustawy, regulaminy) lub aktów określających ogólny status służby oraz zgodnie z kierunkami działalności (przeciwdziałanie nielegalnej imigracji, usługi zakończenia i nabycia obywatelstwa, rejestracja miejsca zamieszkania i ochrony socjalnej osób bezdomnych i dzieci bezdomnych, polityka publiczna wobec cudzoziemców i bezpaństwowców, uchodźców i osób wymagających dodatkowej lub tymczasowej ochrony, pociągnięcie przestępców do odpowiedzialności administracyjnej).

Słowa kluczowe. Służba publiczna, usługi administracyjne, zakres polityki publicznej, zadania, zasady, akty prawne.

REGULATORY AND LEGAL SUPPORT OF ADMINISTRATIVE ACTIVITY OF THE STATE MIGRATION SERVICE OF UKRAINE

Vladimir Repelo

Adjunct

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs (Dnipro, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0002-7610-3319

e-mail: VladRepelo@ukr.net

Abstract. The article defines the legal framework, the rules of which determine the basics of the State Migration Service of Ukraine. It is noted that the State Migration Service of Ukraine is the central body of executive power and, accordingly, its activities are regulated by regulations relating to the activities of public authorities. Indicated. Regulations can be classified according to their status (Constitution, laws, by-laws) or according to acts that determine the general status of the service and in accordance with the areas of activity (combating illegal immigration, termination and acquisition of citizenship, registration of residence and social protection homeless persons and homeless children, state policy on foreigners and stateless persons, refugees and persons in need of additional or temporary protection, bringing offenders to administrative responsibility).

Key words: civil service, administrative services, areas of public policy, tasks, principles, regulations.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Володимир Репело

ад'юнкт

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (Дніпро, Україна)

ORCID ID: 0000-0002-7610-3319

e-mail: VladRepelo@ukr.net

Анотація. У статті визначається нормативно-правова база, норми якої передбачають основи діяльності Державної міграційної служби України. Зазначається, що Державна міграційна служба України є центральним органом саме виконавчої влади й, відповідно, її діяльність урегульована нормативними актами, що стосуються діяльності органів державної влади. Указується, що нормативно-правові акти можна класифікувати за їх статусом (Конституція, закони, підзаконні акти) або за актами, що визначають загальний статус служби та відповідно до напрямів діяльності (протидія незаконній імміграції, служби припинення й набуття громадянства, реєстрація місця проживання та соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей, державна політика щодо іноземців та осіб без громадянства, біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, притягнення правопорушників до адміністративної відповідальності).

Ключові слова: державна служба, адміністративні послуги, сфери державної політики, завдання, принципи, нормативні акти.

Вступ. Протягом останніх років Україна активно реформує різні державні інституції, вносяться відповідні зміни до нормативних актів, норми яких регулюють питання діяльності органів державної влади, зокрема органів виконавчої влади, з метою привести їх до високих стандартів Європейського Союзу. Це стосується й Державної міграційної служби України.

З 2014 р. зазнали змін або прийняті нові Закони й підзаконні акти, що стосуються державної служби, діяльності органів виконавчої влади, Міністерства внутрішніх справ, Державної міграційної служби, розроблені та прийняті Стратегія та план дій держави щодо міграційної політики України тощо. Тому обрана проблематика є досить актуальною в наш час, оскільки торкається саме нормативно-правового забезпечення адміністративної діяльності Державної міграційної служби України.

До наукового доробку, де висвітлюються питання нормативно-правового забезпечення адміністративної діяльності Державної міграційної служби України, належать праці таких дослідників: В. Авер'янова, В. Галунько, М. Грай, С. Гусарова, П. Діхтієвського, М. Єфремової, А. Комзюк, Є. Подорожнього, О. Салманова й інших.

Метою статті є визначити основні нормативно-правові акти, норми яких забезпечують адміністративну діяльність Державної міграційної служби України.

Основна частина. Перед тим, як висвітлювати проблематику адміністративно-правового забезпечення діяльності Державної міграційної служби України, варто навести визначення цієї державної інституції: «Державна міграційна служба України (ДМС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів» (Regulations on the State Migration Service of Ukraine, 2014). Отже, Державна міграційна

служба України є центральним органом саме виконавчої влади й, відповідно, її діяльність врегульована нормативними актами, що стосуються діяльності органів державної влади.

Усі нормативно-правові акти можна поділити або класифікувати за різними критеріями, наприклад, відповідно до їх статусу, себто Конституція, закони, підзаконні акти, що стосуються діяльності служби, акти самої Державної міграційної служби України. Також можна класифікувати за актами, які визначають загальний статус служби, і за напрямки діяльності Державної міграційної служби України.

У Конституції України зазначається, людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю, а права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження й забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави (ст. 3 Конституції України) (The Constitution of Ukraine, 1996). Згідно зі ст. 4, існує єдине громадянство, а підстави набуття та припинення громадянства визначаються законом. Стаття 6 указує, що державна влада поділяється на законодавчу, виконавчу й судову, а органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження в установлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України. Стаття 25 зазначає, що громадянин України не може бути позбавлений громадянства й права змінити громадянство, громадянин не може бути вигнаний за межі України або виданий іншій державі, а Україна гарантує піклування та захист своїм громадянам, які перебувають за кордоном. Іноземці й особи без громадянства, що перебувають в Україні на законних підставах, користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, іноземцям та особам без громадянства може бути надано притулок у порядку, установленому законом (ст. 26 Конституції) (The Constitution of Ukraine, 1996). Статтею 35 Конституції України гарантується кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, свобода пересування, вільний вибір місця проживання, право вільно залишати територію України, за винятком обмежень, які встановлюються законом. Громадянин України не може бути позбавлений права в будь-який час повернутися в Україну (The Constitution of Ukraine, 1996).

Також загальні питання функціонування Державної міграційної служби врегульовані нормами законів України: «Про державну службу», 2015 р. (About civil service, 2015), «Про центральні органи виконавчої влади», 2011 р. (On central executive bodies, 2011), Постанов Кабінету Міністрів України: «Про затвердження Типового положення про територіальні органи міністерства та іншого центрального органу виконавчої влади», 2011 р. (On approval of the Standard Regulations on territorial bodies of the Ministry and other central executive body, 2011), «Про утворення територіальних органів Державної міграційної служби», 2011 р. (On the formation of territorial bodies of the State Migration Service, 2011). Правовий статус і підвідомчість, а також основні засади діяльності Державної міграційної служби встановлюються в Положенні про Державну міграційну службу, 2014 р. (Regulations on the State Migration Service of Ukraine, 2014).

У Законі України «Про державну службу» містяться основоположні принципи, на яких така служба, у тому числі й у Державній міграційній службі України, має ґрунтуватися, ст. 3 визначає сферу дії цього Закону, він регулює відносини, що виникають у зв'язку зі вступом на державну службу, її проходженням і припиненням, а також визначається статус держслужбовця, згідно з п. 2 ч. 2 ст. 3, дія Закону поширюється на державних службовців міністерств та інших центральних органів виконавчої влади (About civil service, 2015).

Законом України «Про центральні органи виконавчої влади» визначається система центральних органів виконавчої влади, які є складником системи органів виконавчої влади (абз. 2 ч. 1 ст. 1 Закону), визначаються основні принципи діяльності центральних органів виконавчої влади (зокрема й Державної міграційної служби України): принципи верховенства права, забезпечення дотримання прав і свобод людини та громадянина, безперервності, законності, забезпечення єдності державної політики, відкритості й прозорості, відповідальності. Центральні органи влади діють за принципом єдиноначальності (ст. 2 Закону). Визначається, що Державна міграційна служба України має в діяльності керуватися Конституцією України, цим та іншими законами України, указами Президента України й постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, а Положення про міністерства, інші центральні органи виконавчої влади затверджує Кабінет Міністрів України (ст. 3 Закону) (About civil service, 2015).

У розділі III зазначеного Закону визначаються основні засади щодо центральних органів виконавчої влади щодо їхньої діяльності. Указується, що вони утворюються для виконання окремих функцій з реалізації державної політики як служби, агентства, інспекції, комісії. Діяльність центрального органу виконавчої влади координується та спрямовується Кабміном через відповідних міністрів, а серед завдань визначено надання адміністративних послуг; здійснення державного нагляду (контролю); управління об'єктами державної власності; унесення пропозицій щодо забезпечення формування державної політики на розгляд міністрів, які спрямовують і координують їхню діяльність; здійснення інших завдань, визначених законами України (On central executive bodies, 2011).

Основним актом, який визначає статус Державної міграційної служби, є Положення про Державну міграційну службу України. У ньому наводиться визначення цієї служби, окреслюються сфери державної політики, якими вона повинна відати, зазначаються основні завдання, які перед нею ставляться й окреслюються повноваження відповідно до покладених завдань (усього 39 пунктів), разом із тим встановлюються внутрішньоорганізаційні повноваження Державної міграційної служби України (8 пунктів). Передбачаються також права служби (залучати в установленому порядку до виконання окремих робіт, участі у вивченні окремих

питань учених і фахівців, працівників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, а також підприємств, установ та організацій (за погодженням з їхніми керівниками тощо)) (Regulations on the State Migration Service of Ukraine, 2014).

У Положенні містяться й норми щодо структури Державної міграційної служби, указано, що вона здійснює свої повноваження безпосередньо та через територіальні органи й підрозділи, у тому числі й міжрегіональні, на які покладаються окремі завдання. Також, згідно з Положенням, передбачена взаємодія служби з іншими державними органами влади, допоміжними органами та службами, що утворені Президентом України, тимчасовими консультативними, дорадчими й іншими допоміжними органами, які утворені Кабінетом, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, громадськими спілками, профспілками та організаціями роботодавців, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, а також підприємствами, установами й організаціями. Положенням передбачено, що Державна міграційна служба може видавати накази організаційно-розпорядчого характеру, а також організувати та здійснювати контроль за їх виконанням (Regulations on the State Migration Service of Ukraine, 2014).

Очолює Державну міграційну службу, відповідно до Положення, голова, який призначається та звільняється Кабінетом Міністрів України згідно із законодавством про державну службу. У Положенні визначено коло повноважень голови служби, усього 28 пунктів. Передбачає Положення й наявність трьох заступників голови Державної міграційної служби України, які призначаються та звільняються також Кабінетом Міністрів України. Окрім того, для погодженого вирішення питань, що належать до компетенції Державної міграційної служби, обговорення найважливіших напрямів її діяльності у Державній міграційній службі може утворюватися колегія. Її рішення можуть реалізовуватися шляхом видання наказів. Для розгляду наукових рекомендацій і проведення фахових консультацій з основних питань діяльності в Державній міграційній службі можуть утворюватися інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі й інші допоміжні органи. Для працівників служби, згідно з нормами Положення, передбачено медичне забезпечення у відомчих закладах Міністерства внутрішніх справ. Гранична чисельність державних службовців і працівників Державної міграційної служби затверджується Кабінетом Міністрів України. Структуру апарату затверджує голова Державної міграційної служби, як і штатний розпис і кошторис апарату служби, однак за погодженням із Міністерством фінансів України. Структуру апарату Державної міграційної служби затверджує її голова за погодженням із міністром внутрішніх справ. Визначається, що Державна міграційна служба є юридичною особою публічного права, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Казначейства (Regulations on the State Migration Service of Ukraine, 2014).

Авторський колектив на чолі із С. Гусаровим, характеризуючи Державну міграційну службу України, слушно підкреслює, що передусім вона є сервісним органом влади, робота якого, територіальних підрозділів і посадових осіб пов'язана з постійними контактами з людьми, які звертаються до цього органу, тому до нормативних актів, які стосуються діяльності Державної міграційної служби України, відносяться закони України: «Про адміністративні послуги», 2012 р. (About administrative services, 2012), «Про інформацію», 1992 р. (About information, 1992), «Про доступ до публічної інформації», 2011 р. (On access to public information, 2011), «Про звернення громадян», 1996 р. (On citizens' appeals, 1996), «Про захист персональних даних», 2010 р. (On personal data protection, 2010). Саме ці акти, на думку авторського колективу, становлять основу нормативно-правових актів, що регулюють загальні питання діяльності Державної міграційної служби України. Погоджуємося також із запропонованою класифікацією інших актів за сферою діяльності служби (Husarov at all, 2016: 114–115).

У питаннях протидії незаконній імміграції базовим актом є Закон України «Про імміграцію» 2001 р. (About immigration, 2001). Статтею 6 Закону визначаються повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), протидії незаконній міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів: організовує роботу з прийняття заяв разом із визначеними цим Законом документами щодо надання дозволу на імміграцію від осіб, які перебувають в Україні на законних підставах; організовує роботу з перевірки правильності оформлення документів щодо надання дозволу на імміграцію, виконання умов для надання такого дозволу, відсутності підстав для відмови в його наданні; організовує роботу з прийняття рішень про надання дозволу на імміграцію, про відмову в наданні дозволу на імміграцію, про скасування дозволу на імміграцію та видання копій цих рішень особам, яких вони стосуються; організовує роботу з видання й вилучення у випадках, передбачених цим Законом, посвідок на постійне проживання; забезпечує ведення обліку осіб, які подали заяви про надання дозволу на імміграцію, та осіб, яким надано такий дозвіл (About immigration, 2001).

Щодо сфери діяльності Державної міграційної служби стосовно припинення й набуття громадянства базовим є Закон України «Про громадянство України», 2001 р. (On citizenship of Ukraine, 2001). Статтею 24 Закону України «Про громадянство України» визначено повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, а саме Державної міграційної служби України, усього 9 пунктів, серед яких – установлення належності до громадянства України, прийняття до громадянства, прийняття рішень про оформлення набуття громадянства України тощо (On citizenship of Ukraine, 2001). Серед інших сфер – реєстрація місця проживання та соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей регулюється низкою актів соціального спрямування, державна політика щодо іноземців та осіб без громадянства, біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту врегульовується Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», 2011 р. (On the legal status of foreigners and stateless

persons, 2011). Питання притягнення правопорушників до адміністративної відповідальності врегульовані нормами Кодексу України про адміністративні правопорушення, а також підзаконним актом, Наказом Міністерства внутрішніх справ «Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення Державною міграційною службою України», 2013 р. (On approval of the Instruction on registration of materials on administrative offenses by the State Migration Service of Ukraine, 2013).

Висновки. Державна міграційна служба України в діяльності керується низкою нормативних актів, базується на основних нормах Конституції України. Статус, завдання, повноваження визначені Положенням про Державну міграційну службу України, принципи діяльності й основні завдання також визначені в законах України: «Про державну службу», «Про центральні органи виконавчої влади». Повноваження Державної міграційної служби також визначаються в Законах України: «Про громадянство України», «Про імміграцію», «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства». Отже, для реалізації власних функцій Державна міграційна служба України спирається на досить широке та розгалужене коло нормативно-правових актів.

Список використаних джерел:

1. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР.
2. Міграційне право України : підручник / С.М. Гусаров, А.Т. Комзюк, О.Ю. Салманова та ін. ; за заг. ред. С.М. Гусарова. Харків : Дім реклами, 2016. 296 с.
3. Положення про Державну міграційну службу України, затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 360.
4. Про адміністративні послуги : Закон України від 6 вересня 2012 року.
5. Про громадянство України : Закон України від 18 січня 2001 року № 2235-III.
6. Про державну службу : Закон України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII.
7. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13 січня 2011 року № 2939-VI.
8. Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення Державною міграційною службою України : Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 28.08.2013 № 825.
9. Про затвердження Типового положення про територіальні органи міністерства та іншого центрального органу виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 р. № 563.
10. Про захист персональних даних : Закон України від 1 червня 2010 року № 2297-VI.
11. Про звернення громадян : Закон України від 2 жовтня 1996 року № 393/96-ВР.
12. Про імміграцію : Закон України від 7 червня 2001 року № 2491-III.
13. Про інформацію : Закон України від 2 жовтня 1992 року № 2657-XII.
14. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства : Закон України від 22 вересня 2011 року № 3773-VI.
15. Про утворення територіальних органів Державної міграційної служби : Постанова Кабінету Міністрів України від 15 червня 2011 року № 658.
16. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17 березня 2011 року № 3166-VI.

References:

1. Konstytutsiia Ukrainy [The Constitution of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 № 254k/96-VR [in Ukrainian].
2. Husarov S.M., Komziuk A.T., Salmanova O.Iu. ta in. (2016). Mihratsiine pravo Ukrainy [Migration law of Ukraine]: pidruchnyk. Kharkiv: Dim reklamy. 296 p. [in Ukrainian].
3. Polozhennia pro Derzhavnu mihratsiinu sluzhbu Ukrainy [Regulations on the State Migration Service of Ukraine]: zatv. Postanovoiu Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 20 serpnia 2014 r. № 360 [in Ukrainian].
4. Pro administratyvni posluhy [About administrative services]: Zakon Ukrainy vid 6 veresnia 2012 roku [in Ukrainian].
5. Pro hromadianstvo Ukrainy [On citizenship of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 18 sichnia 2001 roku № 2235-III [in Ukrainian].
6. Pro derzhavnu sluzhbu [About civil service]: Zakon Ukrainy vid 10 hrudnia 2015 roku № 889-VIII [in Ukrainian].
7. Pro dostup do publichnoi informatsii [On access to public information]: Zakon Ukrainy vid 13 sichnia 2011 roku № 2939-VI [in Ukrainian].
8. Pro zatverdzhennia Instruktii z oformlennia materialiv pro administratyvni pravoporushennia Derzhavnoi mihratsiinoi sluzhboi Ukrainy [On approval of the Instruction on registration of materials on administrative offenses by the State Migration Service of Ukraine]: Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy vid 28.08.2013 № 825 [in Ukrainian].
9. Pro zatverdzhennia Typovoho polozhennia pro terytorialni orhany ministerstva ta inshoho tsentralnoho orhanu vykonavchoi vlady [On approval of the Standard Regulations on territorial bodies of the Ministry and other central executive body]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 25 travnia 2011 r. № 563 [in Ukrainian].
10. Pro zakhyst personalnykh danykh [On personal data protection]: Zakon Ukrainy vid 1 chervnia 2010 roku № 2297-VI [in Ukrainian].
11. Pro zvernennia hromadian [On citizens' appeals]: Zakon Ukrainy vid 2 zhovtnia 1996 roku № 393/96-VR [in Ukrainian].
12. Pro immihratsiiu [About immigration]: Zakon Ukrainy vid 7 chervnia 2001 roku № 2491-III [in Ukrainian].
13. Pro informatsiiu [About information]: Zakon Ukrainy vid 2 zhovtnia 1992 roku № 2657-XII [in Ukrainian].
14. Pro pravovyi status inozemtsiv ta osib bez hromadianstva [On the legal status of foreigners and stateless persons]: Zakon Ukrainy vid 22 veresnia 2011 roku № 3773-VI [in Ukrainian].
15. Pro utvorennia terytorialnykh orhaniv Derzhavnoi mihratsiinoi sluzhby [On the formation of territorial bodies of the State Migration Service]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 15 chervnia 2011 r. № 658 [in Ukrainian].
16. Pro tsentralni orhany vykonavchoi vlady [On central executive bodies]: Zakon Ukrainy vid 17 bereznia 2011 roku № 3166-VI [in Ukrainian].